

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 6 oktober 2015 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice, Family Division (England och Wales) – Förenade kungariket) – A mot B

(Mål C-489/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Litispendens — Artiklarna 16, 19.1 och 19.3 — Förfarande om hemskillnad i en medlemsstat och förfarande om äktenskapsskillnad i en annan medlemsstat — Behörighet för den domstol vid vilken talan först har väckts — Begreppet ”fastställd” behörighet — Avslutande av det första förfarandet och inledande av ett nytt förfarande avseende äktenskapsskillnad i den första medlemsstaten — Följder — Tidsskillnad mellan medlemsstaterna — Verkan på förfarandet för väckande av talan vid domstolarna)

(2015/C 389/12)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice, Family Division (England och Wales)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A

Motpart: B

Domslut

När det gäller förfaranden avseende hemskillnad och äktenskapsskillnad mellan samma parter vid domstolar i två medlemsstater, ska artikel 19.1 och 19.3 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 tolkas så, att i en situation såsom den i det nationella målet – där förfarandet vid den domstol där talan först har väckts i den första medlemsstaten avslutats efter att talan väckts vid den andra domstolen i den andra medlemsstaten – är kriterierna för litispensens inte längre uppfyllda och följaktligen ska behörigheten för den domstol vid vilken talan först har väckts inte anses ha fastställts.

⁽¹⁾ EUT C 26, 26.1.2015.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 6 oktober 2015 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší správní soud – Republiken Tjeckien) – Český telekomunikační úřad mot T-Mobile Czech Republic a.s., Vodafone Czech Republic a.s.

(Mål C-508/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2002/22/EG (direktiv om samhällsomfattande tjänster) — Beräkning av kostnaden för samhällsomfattande tjänster — Beaktande av avkastningen på eget kapital — Direkt effekt — Tillämpning i tiden (ratione temporis))

(2015/C 389/13)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud